

Forfatter: Grundtvig, N. F. S.

Titel: Grundkløgten ved Riisbrighs Grav

Citation: Grundtvig, N. F. S.: "Grundkløgten ved Riisbrighs Grav", i Grundtvig, N. F. S.: *Grundtvigs værker*, Faculty of Arts, Aarhus University. Onlineudgave fra Grundtvigs Værker: https://tekster.kb.dk/text/gv-1809_113-txt-root.pdf (tilgået 19. april 2024)

Anvendt udgave: Grundtvigs værker

Ophavsret: Materialet er dedikeret til public domain. Du kan kopiere, ændre, distribuere og fremføre værket, også til kommercielle formål, uden at bede om tilladelse. Husk dog altid at kreditere ophavsmanden.

[Læs CC0-erklæringen](#)

Grundkløgten ved Riisbrighs Grav.

- 1 **S**tander stille sorte Mænd!
Her med Støvet af min Ven,
Sætter Kisten ned paa Jord!
Høit skal lyde mine Ord
Til den tause Sørgekare,
Kirkens Hvælvinger skal svare,
Og stadfæste mine Ord.
- 2 Han, hvis Støv nu Jord skal dølgge,
Han, den Ædle, som I følge,
Han mig søgte al sin Tid,
Søgte mig med hellig Flid.
Ei forgæves har han grundet,
Hvad han ei paa Jord har fundet
Fandt han nu, da Aanden sig
Hæved fra det kolde Lig.
- 3 936 Mig at skue og begrunde
Vilde ham ei Nornen unde
Medens han var her paa Jord,
Efter mine dunkle Spor
Som er vidt i Skrifter spredte
Derfor han saa saare ledte;
Men han tabte ei sin Tro,
Derfor eied Sindet Ro.
- 4 Svag han sad paa gamle Dage,
Taus han sad, ei lød hans Klage,
Freden bygged i hans Bryst,
Gud og Bøger var hans Trøst.
Haardt den Evige ham prøved,
Flammen Bøgerne ham røved,
Røved ham sin sidste Skat
Midt i Alderdommens Nat.
- 5 Da sin Gud han bad med Sukke
Ham den Verden at oplukke,
Hvor ei skues gennem Glar,
Hvor selv Natten vorder klar.
Lukt for Jorden blev hans Øie,
Aabnet blev det for det Høie,
Og han vandred i sin Tro
Did hvor Lysets Aander bo.
- 6 Mangen Aand fik Kraft at stige
Høiere i Tankens Rige,
Men en Vandel, mer uplettet,
Efter Kristi Bud indrettet,
Førte Ingen her paa Jord.
Hører du det, tause Sørgekare!
Kirkens høie Hvælvinger mig svare,
Og stadfæste mine Ord.
- 7 Kommer kun I sorte Mænd!
Sænker Liget af min Ven
Dybt i Graven ned til Ro!
Støv skal blande sig med Støvet,
Aanden, som i Støv blev prøvet,
Løfted sig til Gud ved Tro.

